



Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

ΛΟΓΙΑ ΠΟΝΟΥ

Στὸν πελὺκλαυστο θάνατο τοῦ
ΑΝΔΡΕΑ Δ. ΛΟΥΖΗ

Πρὸς τοὺς ἀπαρηγόρητους γονεῖς του.

Στοὺς θρήνοις σας στὴν πρώτη συμφορὰ
εἶπα κι' ἐγὼ τοῦ πόνου σας τραγοῦδι....
Μὰ..... ἡ διωγμένη ἐγύρισε χαρὰ
φέρνοντας νέο ἀφάνταστο λουλοῦδι....
Κι' ἐστέγνωξαν τὰ μάτια τὰ θλιμμένα,
κι' ἀνθισαν πάλι γέλια ἀγαπημένα.

Κι' ἔλαμψε νέα δλύχαρη ζωὴ....
χάρεις κι' ἐλπίδες κι' ὄνειρα γεμάτη....
ὥσὰν λαμποῦνς ἡμέρας χαραυγὴ....
Καί..... ὅμως μόνον εἰρωνεία κι' ἀπάτη
ἐβγῆκαν ὅλα, π' ἀσπλαγχνὴ εἰμαρμένη
φώλιαζε στ' ἀνθη σὰν ὀχρὰ κρυμμένη.

Κοῖ μέσ' στὴν ἀγαλλίασι τὸ μαρδ-
καὶ τὸ φοιχτὸ της ἔχυσε φαρμάκι....
κι' ἔδωκε τοῦ μαρτύριου τὸ Σταυρὸ
σ' ἓνα ἀγγελοῦδι, πῶ παρα παιδάκι....
κι' ἐγίνετε καὶ σεῖς μέχρι θανάτου
μάρτυρες στὸ σκληρὸν τὸ Γολγοθᾶ του.

Καὶ τώρα ποῦ σὲ μαῦρο ὠκεανὸ
ὁ πόνος τὴν ψυχὴ σας τὴ βυθίζει,
ὁ Γολγοθᾶς (ὅπου τὸν οὐρανὸ
μόνος αὐτὸς μὲ τὴν κορφή του ἐγγίζει)
ἀμπαρτε ἀπὸ τὸ φῶς του νὰ σᾶς δίνη
μικρὴ παρηγοριά.... γιὰ ἐλεημοσύνη.

Μιχαὴλ Γ. Ἀβλαχος.

Συνδεδεμικά ἐκπληκτικά.

Ὁ Σύνδεσμος ποῦ ἦτανε τοῦ τόπου τὸ καμάρι,
ἐγίνηκε χαλέπεδο καὶ κούτρολος κουβάρι.
Μὲ τὰ ἐπιτροπία τους ἐμάλωσαν τὰ μέλη,
κι' ὅλοι νὰν τὸ φυλάζοντε γυρεύουνε τ' ἀμπέλι
ἐκ ζήλου ὑπερβολικοῦ καὶ κλίσεως ἀγίας
στὰς ἀγαθοεργίας.

Τὸν Σύνδεσμον ποῦ ἔδινε στὸν τόπο μεγαλεῖον,
τὰ μέλη ποῦ μαλώνουνε τὸν ἔκαμαν γελοῖον,
κι' ἐπέσανε σὲ πείσματα κι' ἐπέσανε σὲ πάλη
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸν Ἀγωνατο δουλειὰ δὲν κάνουν ἄλλη
παρὰ ν' ἀλληλοβοῶνται καὶ νὰ κοιταλογγῶνται
καὶ μὲ πολλὸ φανατισμὸ
οἱ ἀδελφοὶ ἐν τῷ δεσμῷ
ν' ἀλληλοκυννηγῶνται.

Τὴ σατανᾶς τ' ἀβάσκανε κι' αὐτὸ τὸ Σωματεῖο !
Τὴ σατανᾶς τ' ἀκολουθεῖ
πὼ κώπηκε μὲ τὸ σπαθὶ
τοῦ καθενὸς τὸ μπροῖο,
καὶ παραλύνουν μαθηταὶ δασκάλιοι καὶ σχολεῖα,
κι' ἡ σάλπιγξ πὼ φέραμε ἀπὸ τὴν Ἰταλία
κι' ἐπαίζανε κι' ἐβάνανε τὸν κόσμον ἄνω κάτω
φοβοῦμαι μὴ σονάρουνε τ' ἀντίο ντελ πασάτο !

Τὴ γένεται, τί γένεται,
καὶ τί φωτιζὲς ἀνάψανε !
Ὁ Δελαπόρτας μαίνεται
ποῦ τὸν ἐδιαγράψανε
κι' ὁ πρόεδρος ἀδημονεῖ ἀπὸ τὸ καλοκαίρι
ὅπου μὲ τοῦτα κι' αὐτὰ
δὲν τοῦ μετροῦνε τὰ λεφτὰ
τὰ ἀπόρους ν' ἀσιστήρη.

Δέω σὲ κάθε φέροντα
στὸν Σύνδεσμον προσκόμματα:

« δὲν σέβεται τοῦ γέροντα
μωρὸ παιδί, τὰ χόματα

Δὲν σέβεται τὸ γέροντα ποῦ αἱ ἄσπες μαύρες
νὰ κάθεσαι σὲ μέγαρο μὲ φοιτητοὺ σοφάδες
παρὰ σηκώνεσαι καὶ σὺ καὶ οὐκ ἀνάκα μᾶς φέρεις
γιὰ νὰ διαχειρίζεσαι δουλειὰς ποῦ δὲν τῆς ξέρεις! »

Φλάκ - Φλούκ.

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ Ν. ΑΛΙΒΥΖΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Πολλά λέγονται καὶ γράφονται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κεφαλληνίας ἐπὶ τῆς ἰδέας τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητὸς μου φίλος καὶ διευθυντὴς τοῦ «Ζιζανίου» κ. Μολφέτας εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ καταστήσῃ ἀντικείμενον δημοσίας συζητήσεως.

Θέλω δὲν θέλω λοιπόν, εἶμαι τώρα ὑποχρεωμένος νὰ λάβω μέρος εἰς μίαν πρόωρον καὶ ἴσως ἀκαρπὸν συζήτησιν, ἀφοῦ δὲν ἔλαβαν ἀκόμη τὸν λόγον ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ σχετισθοῦν μετὰ τὸ ἔργον, ὑλικῶς καὶ ἀπ' εὐθείας.

Οἱ τελευταῖοι αὐτοί, ἄνθρωποι αἰσθηματῖαι, φιλοπόλιδες καθ' ὅλα δὲ φωτισμένοι καὶ προοδευτικοί, πιθανὸν νὰ μελετοῦν τὸ ζήτημα. Θὰ ἔπρεπε δὲ ἀφοῦ ἔχω τὴν γνώμην αὐτῶν, κατ' ἀρχήν, τότε καὶ μόνον νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας.

Εἶμαι λοιπόν ἐπαναλαμβάνω, ὑποχρεωμένος τώρα ν' ἀντικρούσω τὰς προώρους ἀντιλογίας τῶν ἄλλων πρὸς χάριν αὐτῶν, ὅπου τοὺς ὁποίους ἐξαρτᾶται ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἔργου οἰκονομικῶς καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἐπηρεασθοῦν εἰς τὰς σκέψεις των.

Νὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδέας μου, νὰ γίνῃ ἱατρικὴ σχολὴ στὸ Ἀργοστόλι. Πρὸ ἐτῶν οἱ Βαλλιάνοι μοῦ ἐπρότιναν νὰ ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὁποῖον ἐσχεδίαζαν νὰ τὸ κάμουν μεγάλο.

Ἐσυλλογίσθην ἀπὸ τότε, ὅτι θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ γίνῃ καὶ ἱατρικὴ σχολὴ στὴν Κεφαλληνία, ἀφοῦ ἓνα μεγάλο καὶ καλὸ Νοσοκομεῖο εἶναι βάσις μιᾶς τοιαύτης σχολῆς, καὶ ἀφοῦ ἡ Κεφαλληνία, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ φημίζεται γιὰ τοὺς καλοὺς τῆς γιαιτρούς.

Μᾶς εἶπαν ὅτι αὐτὸ εἶναι οὐτοπία, ἐκτὸς λέει ἂν ὅλες αἱ ἐξοχότητες τῆς ἱατρικῆς ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὸν τόπον ἀφήσουνε τὰς θέσεις των καὶ κατέβουν εἰς τὴν Κεφαλληνία.

Ἀφημονοῦν δύο πράγματα: Πρῶτον ὅτι καθεὶ ἰδέα φαίνεται σὰν οὐτοπία ἕως ὅτου **πραγματοποιηθῇ**. Καὶ δεύτερον ὅτι ὁ προορισμὸς μιᾶς ἱατρικῆς σχολῆς δὲν εἶναι νὰ κατασκευάσῃ ἀμέσως διασήμενους-σοφοὺς, ἀλλὰ νὰ μορφώσῃ ἱατροὺς, ὅχι μόνον ἐπιστήμονας θεωρητικούς, ἀλλὰ πρὸ πάντων **πρακτικῶς κατηρτισμένους**, ποὺ

θὰ μπορούν νὰ φανοῦν πραγματικῶς χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἔχουν τὸ δίπλωμά τους καὶ χωρὶς νὰ τρέχουν στὰς Εὐρώπας.

Διὰ μίαν σχολὴν μετὰ τοιοῦτον προορισμὸν τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἔχουν καὶ ὅλαι αἱ ἱατρικαὶ σχολαὶ τοῦ κόσμου, δὲν χρειάζονται νὰ κατέβουν ὅλαι αἱ ἐξοχότητες τῆς Κεφαλληνίας, μολονότι καὶ αὐτὸ δὲν ἀποκλείεται.

Διότι, ἂν θεωρηθῇ ἀπαραίτητον, τρόπος ὑπάρχει νὰ ἐορθήσουν τὸ ἔργον, καὶ χωρὶς ν' ἀφήσουν τὰς θέσεις των ὁριστικῶς, ἀλλ' ὑφιστάμενοι ζημίαν ἐλαχίστην χάριν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Κεφαλληνίας.

Χρειάζονται μόνον ἱκανοὶ ἱατροὶ ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς τελειῶς κατηρτισμένοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἀρκετοὺς. Ἐὰν δὲ οἱ μαθηταὶ τοιούτων καθηγητῶν ἔχουν κλίσιν νὰ γίνων διδάσκημοι καὶ σοφοί, μετὰ τὰς βάσεις ποῦ θὰ ἔχουν πάνε καὶ πειρὰ πέρα καὶ γίνονται.

Ὅπως ὁ Πανᾶς ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, μόνον πρακτικῶς καλὰ κατηρτισμένος, καὶ ἐπῆγε στὸ Παρίσι καὶ ἀνεδείχθη σοφὸς θάσιν ἔχων τὸ δίπλωμα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας.

Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Δεμασκήνδρος, ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα καλῶς κατηρτισμένος καὶ ἔγινε σοφὸς στὸ Παρίσι.

Ὅπως ἀντιστρόφως ὁ Πρετεντέρης ἦλθεν ἀπὸ τὸ Παρίσι κατηρτισμένος μόνον πρακτικῶς, καλὸς ἱατρός, καὶ ἔγινε καθηγητὴς στὴν Κέρκυρα καὶ σοφὸς στὴν Ἀθῆνα κ.τ.λ.

Ἄλλως τε αὐτοὶ οἱ καθηγηταὶ μιᾶς τοιαύτης σχολῆς, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σπουδῆς σὺν τῷ χρόνῳ θὰ καταρτίζωνται καλλίτερα. δὲν ἀποκλείεται δὲ ἀργότερα νὰ γίνων καὶ σοφοί.

Ἡ σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν μετὰ ἐβδόμηκονταετῆ βίον, μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατώρθωσε νὰ εἶνε ἐπὶ κερκὴς μόνον διὰ μερικοὺς κλάδους, ἐνῶ εἶχεν ὅλα τὰ μέσα νὰ γίνῃ τελεία καὶ φημισμένη ὅπως εἶναι ἡ σχολὴ τοῦ Βουκουρεστίου ἐφάμιλλος τῆς Βιέννης.

Μὴ ζητεῖτε λοιπόν νὰ γίνῃ στὸ Ἀργοστόλι Σχολὴ ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ ἔχῃ διασήμενους καὶ σοφοὺς.

Πρέπει νὰ ἐρωτᾶτε μάλλον: Μποροῦμε νὰ ἔχουμε στὸ Ἀργοστόλι Σχολὴν ἄνωτέραν ἀπὸ τὴν ἐπίσημον τοῦ κράτους;

Καὶ σὰς ἀπαντῶ, ναί.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν τῶν δυσχερῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον ἐθίξεν ὁ «Φιλελεύθερος» δὲν εἶναι τὸ προέχον καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολῇ μόνον τοὺς εἰδικούς.

Ἀντὶ δὲ συζητήσεως ἐπ' αὐτοῦ, καλλίτερα θὰ ἦτο καὶ σκοπιμωτέρα μία ἐρευνα τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Ἀπλῶς πόσα χρήματα χρειάζονται καὶ ποῦ θὰ εὑρεθοῦν.

Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀπασχολῇ τοὺς διευθύνοντας τὰ Φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Κεφαλληνίας, καὶ τὴν Βαλλιάνειον περὶουσίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι τὰ χρήματα εὐκόλως χωρὶς μεγάλης θυσίας καὶ μετὰ ὀλίγην καλὴν θέλησιν θὰ εὑρεθοῦν. Ἀρκοῦμαι δὲ νὰ εἶπω ὅτι ἡ ἱατρικὴ σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν μετὰ πλῆρες προσωπικὸν (ὑπὸ ἐπιφθιν ἀριθμῷ) ἔχει ἐξοδα μόνον 220-230 χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως. ἐνῶ ἀπὸ τοῦς φοιτητὰς εἰσπράττει τὸ αὐτὸ ποσὸν ὡς ἔγγιστα.

Ὁ ἐντιμὸς συμπολίτης ἀγαπητὸς συνάδελφος καὶ φίλος κ. Λασκαράτος, ἐνῶ συμφωνεῖ μαζί μου ὅτι δὲν χρειάζονται ἐξοχότητες διὰ νὰ ἰδρυθῇ ἡ σχολὴ, φρονεῖ ὅτι ἡ ἰδέα εἶναι ἀπραγματοποίητος διότι, λέγει «διὰ νὰ ἰδρυθῇ τοιαύτη σχολὴ χρειάζονται ἐξοδα γενικῶν μαθημάτων, χημείας βοτανικῆς, ζωολογίας, φυσικῆς, αἱ ὁποῖαι ἄλλοι εἶναι κοινὰ διὰ φοιτητὰς πολλῶν ἐπιστημῶν».

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος τοῦ ζητήματος καὶ θὰ εὕρῃ ἐκεῖ τὴν λύσιν του. Γενικῶς ἀπαντῶ, ὅτι πλὴν τοῦ Νοσοκομείου μας τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ βάσις τῆς ὑπὸ συζήτησιν Σχολῆς, ἔχομεν καὶ τὸν βοτανικὸν κήπον τῆς Βαλλιανείου γεωπονικῆς σχολῆς, ὅστις τελειοποιούμενος θὰ εἴναι ὅ,τι χρειάζεται διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς.

Ἐχομεν δὲ καὶ τὸ χημεῖον τῆς γεωπονικῆς σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἐπίσης τελειοποιούμενον, θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα γε πόσον δύσκολον νὰ ἔχομεν τὰς γενικὰς αὐτὰς ἐξοδας καὶ ἂν ὑποθῶμεν ὅτι μᾶς ἐλείπεν ὁ πυρὴν τῆς γεωπονικῆς σχολῆς;

Εἰς τὴν Ἰθάκην ὑπάρχει τέλεια ἐξοδα χημείας καὶ ζωολογίας εἰς τὴν ναυτικὴν καὶ ἐμπορικὴν Σχολὴν τοῦ Σταθάτου, μετὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ἐργαστήρια καὶ μουσεῖα, ἐνῶ ἐκεῖ τὰ μέσα εἶναι ἀσυγκρίτως πτωχότερα παρ' ὅσον ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληροφορίαν ὅτι ὑπάρχουν μετὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱατρικὰ σχολαί, ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἐπὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸ κλινικὸν μέρος, καὶ δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον εἰς μεγάλας πόλεις ὅπως π. χ. ἡ Φλωρεντία μετὰ 300 χιλιάδας κατοίκων, εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβής.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Διότι όχι μόνον σχολαί απλαί τε-
λειοποιήσεως, ἀλλὰ Πανεπιστήμια ο-
λόκληρα καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πρῶ-
των ὑπάρχουν εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις
τῆς Εὐρώπης πληθυσμοῦ ἐλαχίστου.

Τὸ Μομπελιὲ π.χ., τὸ ἐποῦν ἔχει
μόνον 65 χ. κατοίκους, εἶναι πασί-
γνωστον ὅτι φιλοξενεῖ ἐν ἀπὸ τὰ πρῶ-
τα πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας. Εἶναι
δὲ περιττὸν νὰ μνημονεύσω ἄλλα Γαλ-
λικά καὶ Γερμανικά εἰς πόλεις ἀκόμη
μικροτέρας. Ἡ Κεφαλληνία ἔχει 83
χιλιάδας κατοίκους καὶ δύναται νὰ
προμηθεύσῃ ὅ,τι χρειάζεται διὰ μίαν
ιατρικὴν σχολὴν.

Ἐλησμονήσαμεν τὴν Ἰόνιον Ἀκα-
δημίαν; Ἀλλὰ μόνον ἡ Κεφαλληνία
θὰ τροφοδοτήσῃ τὰ παραρτήματα τῆς
σχολῆς ταύτης, ἡ δὲ ἡ Ἑπάνητος;
Ἡ ἀργότερα ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς
καὶ ἡ Ἀνατολὴ ἂν θέλῃτε;

Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὰ ἐρωτήματα
ταῦτα ὑπάρχει κεκρυμμένη καὶ ἡ λύ-
σις τοῦ προβλήματος τῆς οικονομικῆς
προόδου τοῦ τόπου.

Ἄλλος ἱατρός με ἤρώτη, πεῦ θὺ
εὑρεμεν πτώματα διὰ τὰ ἀνατ μ κα
μαθήματα. Τεῦ ἀπήντησα δὲ πλὴν
τῶν ἄλλων, ὅτι ἡ ἱατρικὴ σχολὴ
τὴν ὁποίαν ἱδρύσεν ἡ Γαλλικὴ κυ-
βέρνησις εἰς Βυρσητὸν, ἐπειδὴ ἡ Μω-
αμεθανικὴ θρησκεία δὲν ἐπιτρέπει τὴν
ἐπὶ πτωμάτων ἐργασίαν, προμηθεύε-
ται τοιαῦτα ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν σχολὴν
τῆς Λυὼν, δηλαδή ἀπὸ εἰκοσι-
πέντε μέρες δρόμο!

Διὰ νὰ προλάβω λοιπὸν ἐμοῦ εἰς ἐρω-
τήσεις καὶ συζητήσεις, εἶμαι ὑποχρε-
ωμένος νὰ κάμω γνωστὸν, ὅτι τότε
μόνον θὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς τὸ ζή-
τημα, ὅταν προκληθῶ ἐκ μέρους ἐκεί-
νων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξαρτᾶται οἰ-
κονομικῶς ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἔρ-
γου. Ἄλλως ὁ καιρὸς χάνεται καὶ
εἶναι κρίμα.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Ἀθῆναι 17 (2) 1914

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Μακρὰ ἀφ' τῆ φτωχικῆ μου χωροποῦλα
δὲν ἤθελα νὰ ζῶ μήτε στιγμή.
Εἴν' ἐκκλησιὰ γὰ μέναν' ἐκεῖ πέρα
με κόμισμα τῆ δόξα, τὴν τιμῆ.

Μακρὰ ἀφ' τῆ φτωχικῆ μου χωροποῦλα
δὲν γινώσκω τὴν καρδιά μου νὰ κτυπᾷ.
Μοῦ πῆρε μὴ Μικροῦλα τὸ κλειδί της
Κι' ἀκούειδιστὴ τοῦ μένει σιωπᾷ.
Κι' ἀγασθῆτος γυρίζω μεσ' τὸν κόσμον
ζητώντας ἀντικλεῖδ' ὅταν κι' αὐτὸ
μὰ εἴν' ἄτεργοι μαστόροι, καὶ τοῦ κάκου
γυρεύω ν' ἀποφύγω τὸ γραφτὸ!

Κορδαῖος

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΜΟΥΣΑΔΕΣ - ΠΑΠΑΔΕΣ - ΚΑΥΓΑΔΕΣ

Ἀναπάπαδ' οἱ Μουσάδες,
σὰν θὰ κόμουνε χαρὰ,
κουτουπόνωντ' οἱ παπάδες
ποῖος ν' ἀδρόξῃ τὸν παρᾶ.

Κατὰ τρόπο νοστιμόνε
καὶ περιεργότατο,
τᾶπαιξ' ὁ παπᾶ Μικέλης
μ' ἄλλο ὀδεσιώτατο.

Κι' ἡ αἰτία ἦταν' ὅτι
ἦρθ' ὁ πρῶτος μὴ βραδυὰ
καλεσμένος στὸ χωριό μας
νὰ βαφτίσῃ δυὸ παιδιὰ.

Ποῦ ὁ ἄλλος ἀκολούθως
ἦρθε λαῦρος κι' ἐμμανὴς
κι' ἀρχινᾷ τὴν κατὰ
τὸν παπᾶ καὶ τοὺς γονεῖς.

(Ὁ ζαυγᾶς τοὺς δὲν εἶν' πρῶτος
εἶναι τώρα δυὸ φορὲς,
μία με τὰ δυὸ βαφτίσια
κι' ἄλλη με τῇ προσφορῇ.)

Καὶ μ' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν
βρίσκομαι στὴν ἀπορία
κι' εἶν' ὁ νοῦς μου νὰ σαστίσῃ
Ὁ καθεὶς δὲν κουμαντάρει
ποῖον παπᾶ θέλει νὰ πάρῃ
τὸ παιδί του νὰ βαφτίσῃ;

Τὸ κεφάλι μου γυρίζει!
Ὁ καθένας δὲν ὀρίζει
σὰν θὰ κάμῃ τὴ χαρὰ του,
εἴτε στὸν παπᾶ Μικέλη
ἢ σὲ ὅποιον ἄλλο θέλει
νὰ χαλάσῃ τὸν παρᾶ του;

Καὶ ἀφοῦ παπᾶς κανένα
δὲν θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ,
θὰ ὀωτήσω τὴν Δεσποτὴν
γὰ νὰ γδῶ τι θὰ μοῦ πῇ!

Χωριάτης

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΝΕΑ ΦΟΥΣΤΑ

Δὲν εἶχε προφθάσει καλὰ καλὰ νὰ δια-
δοθῇ ἡ ἀντραβὲ φοῦστα καὶ τὰ λεπτὰ πο-
δαράκια τοῦ τρυφεροῦ φύλου νὰ αἰσθαν-
θοῦν κάποιαν τυραννίαν μέσα στὸ στενὸ
ἐκείνο φόρεμα, ὅπου νέα μόδα ἀναφαίνε-
ται χαρίζουσα τὴν ἀπεριόριστον ἐλευθερί-
αν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχαν πολ-
λοὺς λόγους νὰ παραπονιῶνται ἀπὸ τὴν ὁ-
πωσδήποτε στενὴν περιφέρειαν οἰουδήπο-
τε φουστανιοῦ.

Ἡ νέα αὕτη μόδα τείνει πρὸς τὴν ἀν-
δροποίησιν τοῦ γυναικείου φορέματος, τὸ
ὁποῖον παρουσιάζεται πλέον εἰς τὸ σχῆμα
τῆς βράζας, τοῦ σαλβαριου, ἢ καλλίτερον
τοῦ Μαυροβουνιώτικου ἐνδύματος.

Ἀμφιβάλλω ἂν εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὴν
πηγὴν κάθε νεωτερισμοῦ, εἰς τὸ μέρος εἰς
τὸ ὁποῖον κάθε μόδα βλέπει τὸ φῶς ἀμέ-
σως ἀπὸ τὸ φαγούρι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν
ἂν καὶ ἡ μόδα αὕτη θὰ ἐπικρατήσῃ. Διό-
τι ἡ Παρισινὴ παρ' ὅλην τὴν τὴν μανίαν
διὰ κάθε τι νεωτεριστικὸν καὶ παρ' ὅλην
τὴν τόλμην τῆς εἰς τὴν τουαλέταν, ἀπο-
φεύγει συγχρόνως καὶ κάθε τι τὸ ὁποῖον
ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς καλαισθησίας. Καὶ
διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ νέα φοῦστα δὲν θὰ
ἔχει ζωὴν ἢ ἂν ἔχῃ, ἢ ζωὴ τῆς αὐτῆς θὰ εἴ-
ναι μικρὰ καὶ ἀναιμική.

Ἀλλ' ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ φοῦστα αὕτη
ἤθελε ἐπικρατήσῃ. Δὲν δύνασθαι νὰ φαντα-
σθῇ εἰς πόσον λαίμαργα ἀποτελέσματα θὰ εἴχῃ
ὅλ' ἐγγίττωνε δηλαδή μὴ φορὰ γὰ πάντα ὁ
πολὺς κόσμος ἀπὸ τὴν λατρείαν ἐκείνην
πρὸς τὸ δῆλον ἡμῖν, διότι θὰ διελύετο
τότε ὁριστικῶς τὸ μυστήριον τὸ ὁποῖον
ἐσχημάτιζεν ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς ἡ παλαι-
ᾶ φοῦστα.

Καὶ τὰ ἐσυνήθειζε τότε ὁ ἄνθρωπος
εἰς τὴν αἰσθητικὴν τῆς ἀληθοῦς γυναι-
κείας γραμμῆς ἣτις πλέον πλέον ἐλευθερά
θὰ ἀνεπτύσσετο καὶ ἀρμονικῶς.

Θὰ ἡσυχάζε δὲ τότε κατὰ πολὺ ὁ ἄν-
θρωπος διότι μὴ ξεχνᾷτε ὅτι περισσότε-
ρον ῥόλον παίζει μὴ ξεμυαλιστικὴ περιβο-
λὴ ἢ ὁποῖα ἀφήνει καὶ δὲν ἀφήνει νὰ φαί-
νεται κάτω τὴν καθαρά ἢ πραγματικότητος.

Ἀλλὰ ἐξεχάσετε καὶ τὴν σκόνιν τῆς ὁ-
ποίας ἡ παραγωγή κατὰ πολὺ θὰ ἡλαττοῦ-
το μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φουστανιοῦ.

Ἐπειτα πάλιν ὅταν εἶναι λάσπη τὰ φου-
στάκια μεταβάλλονται εἰς κάθρα καθαριό-
τητος τὰ ὁποῖα μαζεύουν αὐτὴν μέχρις ὅ-
ντων.

Καὶ τόσα ἄλλα πλεονεκτήματα θὰ ἔχει
ἡ νέα φοῦστα τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζετε.

Ἡ γυναῖκα δὲν τὴν θέλει, διότι τῆς κα-
ταστρέφει τὸ χυρσοῦ μεσὸν τὸ ὁποῖον
ἐκείνη θέλει νὰ φορέσῃ.

Τὸ Κουνοῦπι.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἡ ἀπὸ τινος ἐκδηλουμένη ἔκρουθμος κατάστασις ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐνταῦθα ἐργατικοῦ Συνδέσμου καὶ τὰ σχετικὰ μὲ αὐτὴν ἐπισόδεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν, φέρουσιν εἰς τὰς πλεον ὀδυνηρὰς σκέψεις ἐπὶ τῆς προόδου τοῦ ἰδρύματος αὐτοῦ.

Κατάστημα ὅπερ τυχὸν τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος διέγραφεν μέλλον φωτεινὸν καὶ εὐελπί, κινδυνεύει σήμερον νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς ἓνα ὠκεανὸν ψευδοφιλοδοξίων καὶ ποταπῶν μικροφιλοτιμιῶν.

Καὶ τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἔλεεινῆς καὶ ἀξιοθρηνήτου ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκδηλώνονται, προκαλοῦντα ἀκριβῶς τὴν ἀγανάκτησιν κατ' ἐκείνων οἵτινες διὰ πᾶν ἄλλο εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ διὰ τὴν καταστροφὴν ἑνὸς ἐπωφελοῦς καὶ ἀπαραιτήτου εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας μας ἰδρύματος.

Εἶναι ὅμως καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον πᾶσα ἐπὶ πλεον ἐξακολούησις τοιαύτης τακτικῆς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιτήδης ἐνεργουμένη, καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς πρᾶξις ἐγκληματικὴ τείνουσα πρὸς τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ καλοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἢ γενναία ἐπιχορήγησις ἐκ τῶν χρημάτων τῆς Βαλλιανείου διαθήκης, ἐπετέλεσεν.

Ἦλθεν ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐννοήσουν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, ὅτι φέρουσιν βαρὺ τάτην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς συνειδήσεως αὐτῶν καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἂν μὴ κατανοήσαντα τὴν μεγάλην ζημίαν ἣτις ὀλονέν προσγίγνεται εἰς τὸ ἴδρυμα ἀποφασίσωσι νὰ ἀναλάβωσι ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ τὴν διοίκησιν, ἀποσκοποῦντα μόνον εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ σωματείου, μακρὰν ἀτομικῶν καὶ προσωπικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο.

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῶν καὶ μόνον αὐτοῦ συναίσθησιν ὀφείλουν νὰ ἔχουν.

Συνεργάτης.

Ἐνέκον τῶν προακτινιστῶν καὶ πειλατῶν μου καὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἣς ἔτυχον ἐν τῇ ἐργασίᾳ μου ὡς αἰδησῶ τῆς καὶ καθαρῆς ἐνδυμάτων, θὰ παρὰ τείνω τὴν ἐνταῦθα διαμονήν μου.

Γεράσ. Λαπάκης

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΛΗΞΟΥΡΙΩ ΕΣΠΕΡΙΝΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εἶναι ὄντως ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων ἡ ἐπιτροπὴ ἣτις διενθύνει τὴν ἐν Ληξουρίῳ πρὸ ὀκταμηνίας ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σωματείου τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Πάλλης, ἐσπερινὴν Σχολὴν ἀπόρων παιδῶν, διὰ τοὺς λαμπροὺς καρποὺς καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, τοὺς ὁποίους εἰς τόσον μικρὸν διάστημα ἀπέδωκε παρ' ὅλην τὴν στέρησιν τῶν ἀπαιτούμενων μέσων καὶ μόνον διὰ τῆς εὐγενεῖς καὶ αὐθορμήτου συνδρομῆς τῶν διδασκόντων διατηρουμένης.

Τὴν 25ην Μαρτίου οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς θέλουν παιανῆσαι δημοσίᾳ εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου τῆς Σχολῆς κ. Τσερούτη.

Εἶναι καθήκον τῶν εὐπορούντων ὅπως ὑποστηρίξωσιν εὐθύμως ἴδρυμα τόσον εὐγενεὺς σκοποῦ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀπουσιάζει εἰς Ἀθήνας ὁ διευθυντὴς τοῦ φύλλου κ. Μολφέτας.

Δι' αὐτὸ εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον δὲν ἐγράφη τίποτε ἰδικόν του.

Θὰ μᾶς στείλῃ στίχους ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὸ προσεχὲς Ζιζάνιον.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰνδιῶν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Τζέιμς Βόστμαν.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς πληρεξούσιος Θεόδωρος Κορτομύχαλος.

— Ἐπίσης καὶ ὁ πληρεξούσιος κ. Ν. Ραντόπουλος.

Εἶναι ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ ἡμέτεροι βουλευταὶ κκ. Α. Βασιλειῶτος Ν. Χαριτάτος Σ. Ἰγγλέσης Ν. Ραντόπουλος Σ. Καβαλιεράτος Α. Βαλαμάνης καὶ Σ. Φορέστης διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπέδειξαν ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου ὑποβαλλόντες ἐπὶ τούτῳ καὶ σχετικὴν πρότασιν νόμον.

— Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Ν. Πανᾶν ἱατρὸν εἰς Σπαρτᾶ, διὰ τὸν θάνατον τῆς σέβαστης μητρὸς αὐτοῦ Αἰκατερίνης.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ δῆμορχός μας κ. Σ. Κοσμετάτος.

— Οἱ βουλευταὶ μας κκ. Χαριτάτος Σ. Ἰγγλέσης Σ. Καβαλιεράτος καὶ Α. Βαλαμάνης ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας.

— Πυλῶνται εἰς τὸ κατάστημα Π. Κυριώτου παραμάδες ἀδελφάντων, ὅσοι κομισθέντες, λανικῶς καὶ χορικῶς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα ἐπανελάβε τὴν χορήγησιν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ, καὶ οἱ αἰτοῦντες τὴν σύναψιν τοιούτων δανείων δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν τίτλων τῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπίσης ἐπανήρξατο ἡ χορήγησις δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων ὡς καὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρονογράφων εἰς **τραπεζιτικὰ γράμματα.**

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γεώρ. Θεοδωράτος. — Μαρία Τουμαζάτου (Φάρσα) — Βασ. Μοσχόπουλος, Χριστίνα Γαλάτη (Χαυράτα) — Νικ. Μελεσιάρτος, Μαρία Κουτροκλή (Χιονάτα) — Θεόδωρ. Κακαροῦμπας, Μαρία Καλιμάνη (Πυργί) — Ἀγγελος Μαρκάτος, Πόλυα Πάτση (Ἀργυστόλιον) — Νικ. Ἀραζός (Ἀθήναι) — Εὐφροσύνη Βασιλάτου (Φιλιθριάς) — Νικ. Ἐρτσος (Μαντζαρινάτα) — Σταματοῦλα Λευκαδίτου (Ἐλῆς) — Διον. Ποταμιάνος Ἀγκιοκίνα Μελισσιάνου (Ληξούριον) — Γεράσ. Φερδερίγος, Ἀσπασία Χρόνη (Ἐλῆς) — Νικ. Φερντινός, Εὐγενία Λουκέρη (Ληξούριον) — Κωνσ. Μάνεσης (Ἀθήναι) — Διονυσία Χούνου (Ἐλῆς) — Κωνστ. Παπαδάτος, Βασιλικὴ Γαζῆ (Καρυκλάτα-Ρίζα) — Κωνστ. Δανάλης, Ἀννίκα Ναστάτου (Σόμνη) — Σπυρ. Ἀλεξάνδρατος, Παρασκευὴ Μενεγάτου (Ἀργυστόλιον) — Χρ. Καρούσος, Φιλτισίτα Βαλαμῆ (Κοθρέα) — Σπυρ. Στελλάτας. Ἀνδρονίκη Παπαδάτου (Ἀργυστόλιον).

ΤΟ ΜΕΓΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν διὰ Νέαν Ὑόρκην κατ' εὐθείαν τὴν 18ην Μαρτίου.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναχωρήσωσιν ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Κεφαλληνίᾳ
ΘΡΑΣ. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ γνωστὸν ἐργαστάσιον γυναικῶν πύλων **ΑΝΔΡΙΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΙΤΣΗ** μετεβιβάσθη ἐπὶ τῆς οδοῦ Κράτης (Ἀποστασίου) εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μηλιαρῆ καὶ ἀνυψεῖται ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα οἰκῶν καταστήματος ἀδελφῶν Ἀρσενίου καὶ Ἀνδρέου.

Τύποις « ZIZANION »